

Ohoho... Ko to nama opet piše ☺

A sad zadovoljni čitaoci viču: Balky Balky Balky ☺

Da ne bude sve uvijek isto, za ovu priliku promjenio sam i zaglavlje reporta,
Pa je sad lijepo ☺ sa pčelicom ☺ i povećao sam prored, pa ako vam se čini puno stranica,
nije, nego je preglednije i lakše se čita ☺

Dugo se čekalo malo vremena za ovaj report, i sad, evo, na putu iz Budimpešte u Beč,
kad već imam priliku sjedit u vlaku i brojat sate, onda da ih kvalitetno i iskoristim ☺
(PRC, tu sam završio samo pola, jer mi je krepala baterija, i onda sam čekao još 3 tjedna,
pa eto, uz utakmicu Portugal – Nigdjezemska završavam davno početo) ☺

Ako očekujete da će report iz Amsterdama biti posebno zanimljiv, morat ću Vas
razočarati ☺ ništa prepametno se tamo nije dešavalo, i onako se sve svelo na rad rad rad i
rad tja, izgubio sam 10 kg ☺

Ipak, u Amdamu sam bio ravno 30 dana, pa ako bi vam svaki dan stavio jednu sliku, već
je to 30 strana ☺ očekujete nešto opširniji report. Neće biti u nastavcima kao nekad, sve u
jedan PDF ☺

U Amdam sam krenuo 3 dana nakon povratka iz Bratislave i Mađarske, još vidno umoran
i iscrpljen, ali dobro pripremljen za put. Tja, torba je imala 31Kg i na aerodromu su rekli
da ne mogu sa tom torbom na put, da je preteška. Srecom je jedna drugarica bila prisutna
pa je, zahvaljujući ženskom šarmu ova mala situacija prošla prilično bezbolno ☺
Uvalio sam se u Avion, i lagano krenuo put Amsterdama... Ju hu ☺ Amdam ponovo ☺.

Nisam se još ni smjestio na brod, nego sam se naivno predstavio kako mi treba soba da se
smjestim, i ponadao kako ću odspavati bar malo, a ono na «Hi, I'm Igor» odjednom se
stvara 5-6 ljudi, sa malo viših menadžerskih pozicija i: AAAA ti si, pa stigo si... pa tebe

čekamo ☺ ... i tu je moj odmor završio ☺ odma sam krenuo na posao, jer vidim ja nema labavo na ovakovom mjestu.

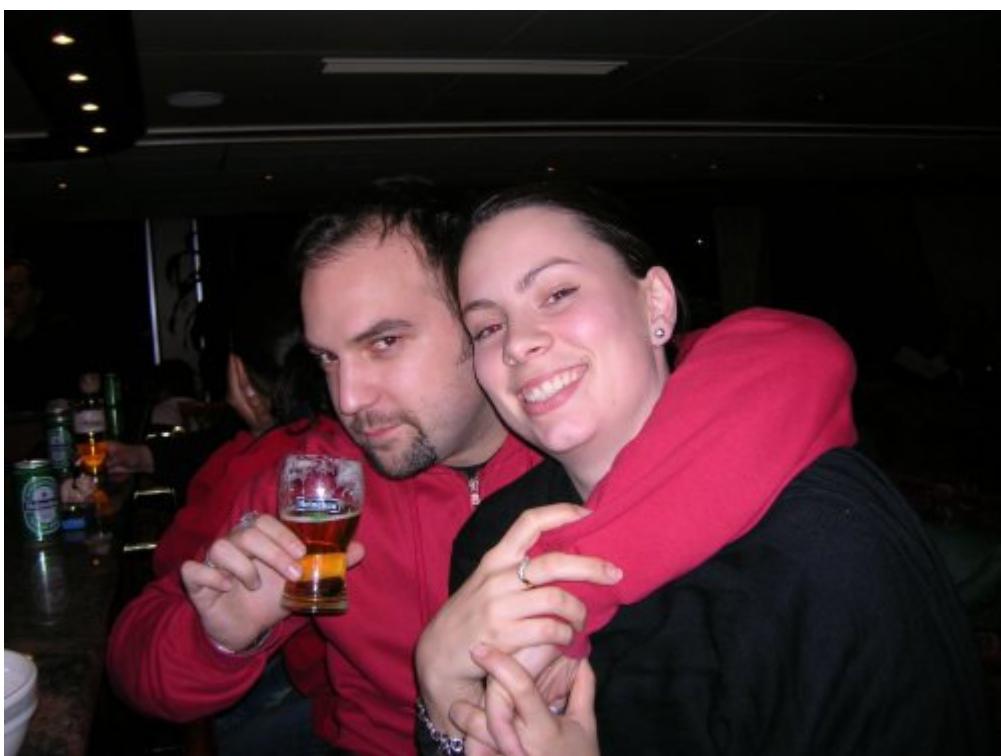
7 Brodova, sa kapetanima i djelovima posade... svako ima neku svoju veliku misao koju bi podijelio ako može, i neki problem koji bu mu trebao biti riješen prekjuće ☺

Veći problem u cijeloj priči je bilo što je preostalo 3 broda, koji nisu ovdje, nego su svaki u svoje 3 lučice, od kojih je svaka na sat vremena autom od Amsterdama, i svaka u nekom svom ljevom pravcu. No organizacija je dobro krenula, dok su ostali sastančili i pričali o problemima, ja sam kreno aktivno, odradio svoje što sam imao, a od 21:00h (ako su sve aktivnosti oko pripreme početka sezone gotove) otvara se brodski bar, gdje je, pošto se promijenio dobavljač piva, trebalo potrošiti zalihe Heinekena, kak bi mogo Holstein uletit u igru.

Skupila se vesela ekipica sa istočne obale Dunava ☺

A i sa zapadne ☺

Doduše, kao multinacionalna kompanija, ima nas i sa Zapadnih obala Atlantika, a i na onu stranu se pije pivo ☺

Tako veselo neuređeni, nakon pokoje pive, otišli smo na spavanje, i tu me dočekao prvi šok! Naime na brodu je doručak i buđenje u 6, pa ko voli nek izvoli, a situacija je takova da nema ko voli, jer sam u tom trenutku jedini dežurni informatičar, a svi se dižu u 6, a svima već od 6 nešto ne radi i oćeš, nećeš, diž se ☺

Prvih dana pokušao sam se baviti normalnom prehranom, pa sam tako doručkovao žitarice, i jogurt, i jaja, i kruh, i sir i salamu, i kavu, i vitamine... pa sam ondak skonto da se tolko najedem ko prasac da mi se spava otprilike do ručka ☺

Taj me hobi držao, punih 6 dana, onda sam se prebacio na potpunu izmjenu i dijetni program. Doručak = Kava + Voćna salata! Ručak normala, večera plus minus samo sladoled, ili samo kolač ili samo neka salatica i glupost. E to je bio pun pogodak,

neopisivo dobro se čovjek osjeća kad se za doručak najede voćki. Nisi gladan, nisi sit, a osjećaš se super ☺ Zašto da ne ☺

Dnevni office nam je na jednom brodu, koji je zadnji u redu i ima pogled na vodu (sad, jel rijeka, jel more, jel bara,to je u Amsterdamu ovako jedno pravo dobro pitanje, pa se zadržimo na činjenici da je to voda ☺)

Odjednom, primjećujem, čovjek pliva... ne vjerujem svojim očima, mislim, vani je plus minus 5 stupnjeva, vjetrić i kataklizma, a on pliva.

Naime, na brodovima se prve dane odvija sigurnosni trening i vježbaju se sve moguće aktivnosti, pa tako i spašavanje putnika koji je pao u vodu. Međutim, desio se jedan mali zbumj, ispostavilo se da je kran za spuštanje pomoćnog čamca malo, o samo malo razvaljen i da se ne može spustiti čamac, pa je kaskader koji se dobровoljno javio za ovu priliku (jedan od mornara) umjesto da bude cca 2 minute u vodi, proveo koji 20 minuta ☺ Neću vam reć da koja je temperatura vode bila, ali dečko je izašao blago ljubičast u licu i ne baš oduševljen što je kran puko baš kad je on odlučio pomoći ☺

Kako god bilo, dan je protekao vrlo radno, i negdje pod konac dana (a sad više nisam ni siguran jel to bilo drugi dan, treći, četvrti, al nije ni bitno, 99% su dani bili isti ☺) zaputio se sa kolegicama iz offica u grad, u nabafku. Naime trebalo se naoružati maramicama, vitaminima, chipsom, cokoladama i raznim dobrim Nizozemskim kolacicima ☺

Nakon obavljenog shopinga, odlučili smo se za kraće zaustavljanje na pivi u jednom od zabačenijih i povućenijih pubova.

Tu je svoju priliku dobio nekakav Wee Heavy, prilično dobro crno pivo ☺ E sad, tad mi se činilo jako dobro, no u međuvremenu sam probao belgijski Leffe brown, pa sam malo smanjio doživljaj o ovom teškom zmaju ☺

Nešto nam se osladilo pivo, pa smo popili još po piće, a pred sam odlazak izredali se, i kao idemo na WC. E, tu pravi Amsterdam dolazi do izražaja ☺

Najraznобojniji WC koji ste ikad vidjeli, i vjerojatno moguće samo u Amsterdamu ☺

Fotografija možda i nije u stanju dočarati vam pravu raznolikost boja, jer crveni kvadrat, pored žutog i plavog na slici i pod blicom izgledaju samo kao boje, no dojam ulaska u takav WC, nakon 2 piva i mirisa raznoraznih trava sa susjednih stolova daju pravi doživljaj ovog WC-a. Eto, nekom moždapadne kakva ideja da si ukrasi WC kuci, pa reko da podjelim sa sveopćim pukom ☺

Nakon piva, nazad u stari ritam, brod, pregledavanje, čišćenje virusa, backup starih fileova... ništa pretjerano zabavno da bi se o tome pisalo ili govorilo ☺

Jedan od prvih dana, kolegice iz odjela za prebrojavanje (alias Nabava, ali da bi nešto nabavili prvo je potrebno sve živo i neživo prebrojati) krenule su na jedan od 3

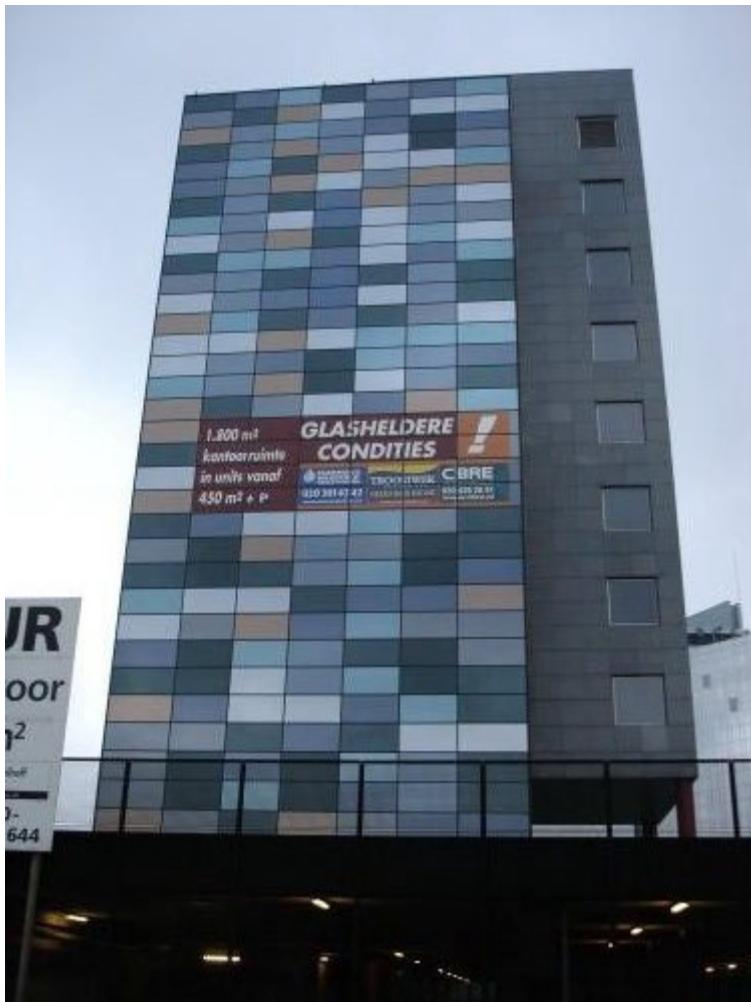
dislocirana broda, pa sam se prikljućio karavani (kao suvozač na zadnjem siku sa oko 450 čaša za šampanjac koje su proizvodile neopisivo krasan i uspavljujuć zvuk) i dok se nisam uspavao okino par slika najneobičnijeg grada u kojem sam do sad bio.

Prošli put bio sam impresioniram centrom grada, Dam trgom i slično, ali ovaj put imao sam prilike malo pogledati kako to izgleda u urbanijem dijelu, i u poslovnom djelu grada.

E pa izgleda... Drugačije ☺ ne znam... zgarada koja eto ima kružno nešto nalik na stepenice, tek tolko da ne bude zgrada ko u Amerikama, nego da bude nenormalnija ☺

Pa onda zgrada u raznim bojama, eto tek tolko da ne bude normalna ☺

Bilo je tu još i raznih čuda, ali stigli smo na prvi dislocirani brod. A tamo drama ☺

Oprema razbacana po sobama, brod bez ijedne kabine za posadu jer se skučavo prostor da bi se dobile još po dvije kabine, što će reći još po dvije kabine za goste. Pile režu ruše razbijaju, tuku vuku... kapetan je tu, kuvara na brodu nema.. al kao Kapetan će napravit ručak za radnike i za mornare, pa ako smo se voljni prikopčat. Reko, ajde daj šta daš.... Nizozemac, al kad je napravio punjenu papriku... jaooo miki, prste da poližeš. Stari Zigi kad spremi ručak, nema niko da se žali, niti da se hrana baci ☺

I tako, najeli se, odradilo se kolko se stiglo odradit, usput se načudio bezbrojnim transportnim brodovima koji su ujedno ljudima i kuće te na njima voze svoj automobil, pa kad pristanu u neku luku gdje će se zadržati dan dva tri, onda si kranom prebace auto na obalu, odu u grad, pa ga vrate na brod i tako iz dana u dan ☺

Idućih dana se odradilo poštošta, izdogovaralo sa IBMom, iztelefoniralo sa razno raznim firmama, i tako... klasika, poslovna ☺

Jednu nedjelju, kolegica iz ureda za prebrojavanje (u medjuvremenu više nije u tom uredu, sad je u uredu za veze i poznanstva) i ja otišli smo na drugi od 3 broda. I ni manje ni više desio se PRC! ☺ brod zaključan u privatnoj luci za renoviranje brodova, a nedjelju nema straže, a nedjelju nema ulaska, a nedjelju, ajte omladino kući ☺

I tako, tamo u daljini blizu onih dizalica, odgledali smo brod, provezli se sa svih strana,
ne ušli, upoznali to neko selo u Nizozemskoj kojem, eto sramim se i sad, ne znam ime ☺
i vratili se ladno nazad, šta nam drugo preostalo.

Na putu nazad, prizor koji se mijenjao iz dana u dan, koji put je bivao veći, koji put
manji, ali video se na ulasku u luku gdje smo bili smješteni, pošto smo djelili ulaz sa
tvornicom željeza ☺ pardon reciklažionicom ☺

Tako nam je taj dan na putu bio jedan omanji zid starih automobila, pa ako je neko htio
da mu nabavim neki autić... mogli ste mi javiti, nije da ih nije bilo ☺ hehe.

Idući dan bio je prvi službeni dan Kick offa, pa smo se svi tamo skupili na jednom brodu, odslušali uvodne priče, izpozdravljali se, izslikavali i tako... Ovo je dio koji je nazvan
«Croatian Mafia»

Nakon nekoliko dana, u akciju se ubacuje i drugi član IT grupe, moj šef! A kako čovjek da organizira posao kad je šef tu ? nikako, što bi ga organizirao, nek šef radi ☺

Tako je i bilo, šef nije ni stigao, uspio je ostaviti stvari u svojoj kabini, a već je napadnut od strane šefa prebrojavačkog odjela, i odma se bacio u akciju objašnjavanja, koji kompjuter radi i kako radi, odnosno zašto određen kompjuter baš i ne radi ☺

Tihov dolazak obiljezen je Casino Noci, pa iako je shef jedva docekao da dodje u Amsterdam, i da izadjemo u grad, da konacno i on vidi to cudo od Amsterdama, morao je malo da zasjedne ☺

Tu veče na brodu je pokusno i premijerno organiziran «Casino nights», gdje je neka ekipa iz Londona (alias pričaju srpski ☺) došla, postavila stolove i podjelila svakome članu kick offa bon od 100\$ i kao igrajte se, da vidimo da li bi to bilo prihvatljivo za naše goste. E i to je isto tako priča samo takva.

Kako je Tiho bio limitiran na svega 7 dana (inicijalno), htjeli smo što prije otići do grada da ga čoek vidi konačno, pa je dogovor bio potrošiti pare što prije. Tiho je otišao valjda na Black Jack ili šta ja znam, a ja sam reko, oke oke.. idem spucat u dve ruke sve i to je to, možemo u grad. Uzeo sam žute, stavio na 23 po cijelom broju, oko 50\$... i padne 23

☺

Nakon toga sam po starom kockarskom obicaju, dobitak uzeo, ostavio ostalo na 23ci, i dodao 17, i ubo 17.... za dve ruke imao sam 1300\$ ispred sebe... jedina je mana što ih ne mogu unovčiti nikako ☺

Kako mi se nije igralo te pare sam ostavio ljudima koji su se pokušavali igrati.. no kako je vani vrijeme bilo nikavko, a šefu se više nije išlo nigdje, dobio sam još jedan bon od 100\$. E tu su žuti bili zauzeti, pa sam uzo svjetlo plave i ponovo ubo 600\$ za minutu, pa sam morao na ovakove cik cak načine trošiti novce, da bi na kraju opet 500\$ ostavio na stolu i išao mirno na pivu ☺

Idući dan sam se organizirao da odvezem jedan od printerja u Hpv servis, a kako nam firma funkcionira na prilično jednostavnim načelima, «pomozi koljezi», onda me jedan Lex, nizozemac iz Roterdama i teži zaljubljenik u infomatiku, kad je već bio opremljen svojim autom provozao kroz grad. Tu sam uvidio da i nizozemci štuju neke svoje borce protiv fašizma vrlo slične nekim našim partizanima ☺

Al još je veći fol nešto što je na jednoj zgradi nekad bila reklama, danas je samo olupina koja stoji i recimo nagrđuje grad.

Naime to je bio bazen na krovu zgrade, koji (a što se vidi dolje niže) je u sebi imao nekakvu sirenu, koja je valjda zavodila ekipu koja je prolazila tu. Danas je to samo jedan bazen na krovu koji u najmanju ruku izgleda čudno ☺

Amsterdam je poznat kao grad sa jako mnogo muzeja, a jedan od njih je Rijjk's Museum, ili Vam Rajkov muzej ☺ U rajkovom muzeju su posakrivali Rembrandtove umjetnine, pa eto, ko voli, da zna gdje treba ići. Ja kad uvežem ove sve svoje reporte u knjigu, i kad vi svi to pokupujete i napravite mi reklamu i to postane BestSeller, onda ću otići u Amsterdam na 10 dana, ali onako.. turistički, da ga obidem, da obidem 10ak muzeja i slično! Zato naoštrite novčanike ☺

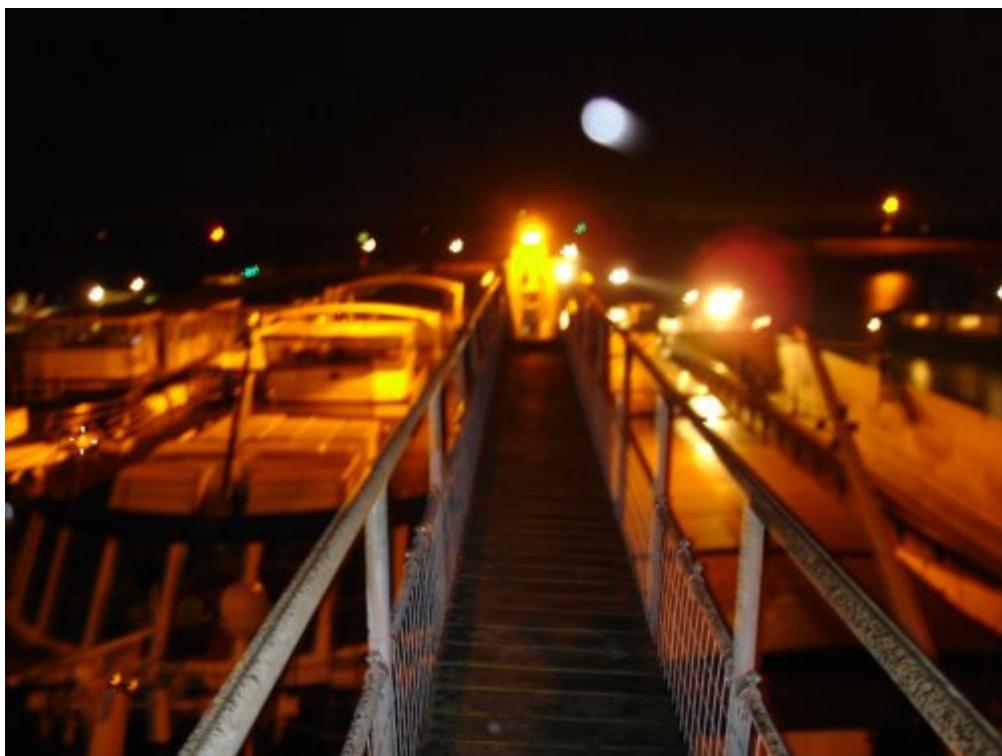
Ni 500 metara niže, nalazi se krivac zašto ja danas konzumiram taj čarobni napitak – Pivo

☺

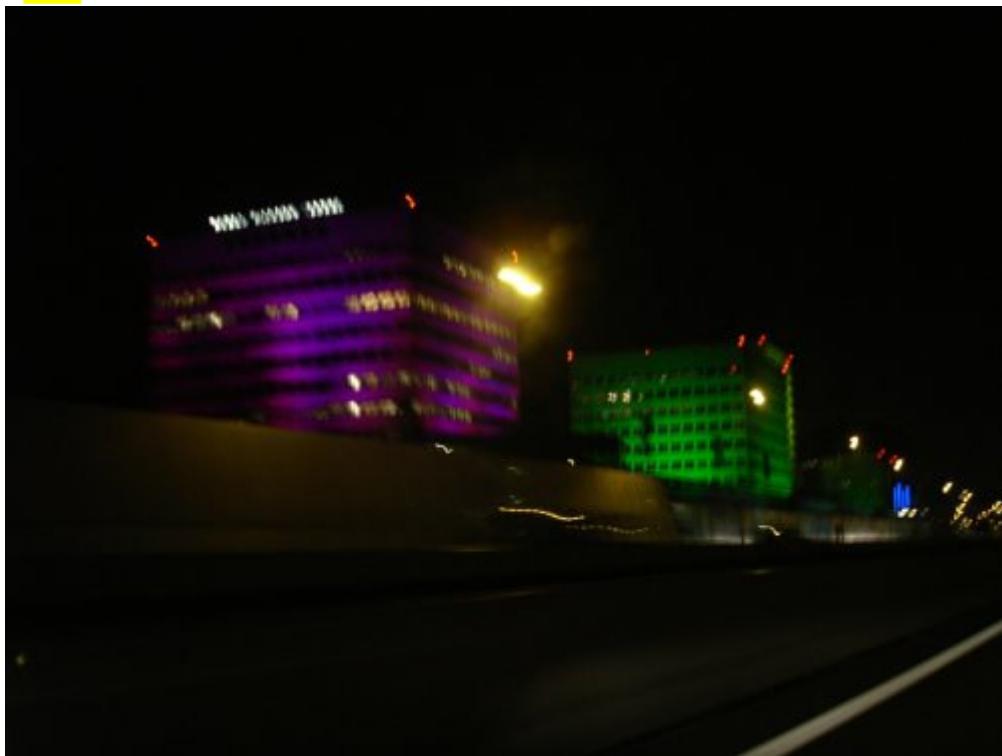

Naime, poznato je da sam ja prilično kasno prešao sa Cole na Juice, jer mi je nezdrava Cola bila loša, i trebalo je živjeti sportski, zdravo, a alkohol nije dolazio u obzir nikako. Jedino što se sjećam do 17te godine negdje a da sam mogao konzumirati od alkohola je crno vino. Pivo ? ajme majko, pa taj smrdljivi gazirani pjenasti ljepljivi krsh ? ... e, dok nisam probao Heineken, vrlo brzo nakon njega Amstel... a danas ☺ ju hu ☺ Imam Bier listu i ocjene od 1-5 svih piva koje sam probao ☺ (istina, crko mi je Palm, pa sam i bez toga ostao, al dobro)

Idući dan smo ubili na putu, otišli smo na dva dislocirana broda, a vrijeme je bilo bože sačuvaj, pa nema mnogo slika. Ima samo jedna (Tihova), koja pokazuje kojim se putevima treba koji put provuč do broda. Naime otišli smo odraditi jedan brod na Nizozemsko-Njemačkoj granici, koji je bio prilično dobro sakriven u zimskoj luci. A put do broda.. mali mostić, stabilan ko onaj na rijeci Kway, a kako sam ja prošao tuda nemam pojma. Ispod nas rupa 15ak metara... jer penje se na krov brodu ☺

Na povratku kući, noćne ljepote ovog ludog grada i još luđih zgrada.

S povratkom je Tiho postao nestrpljiv i htio da konacno izadjemo nas dvojica u grad, da mozemo mirno pogledati Amsterdam noću ☺

Velike neonske reklame najnormalnija su pojava na svakoj kući u ovom gradu, neke u Crvenoj četvrti, ostale u kafanama, al mrak je teško nabost ☺

Preko puta ovog lokalja (biliard club smokey) ☺ nalazi se 3D replika čuvene Rembrandtove fotografije. Jedna vrlo interesantna stvar, koja Vam nudi da ono što je Rembrandt naslikao prije 400 godina danas vidite u obliku parka sa postavljenim figurama. Jako jako interesantno.

Nakon par piva i šetnjice, drugar Tiho i ja otišli smo u neki kako smo mislili Grcki fast food «Athena», međutim ☺ hrana je bila nekako Turska ☺ Slani kvazi jogurt, u biti neka sirutka, musaka i ne loša klopa uz nekaku šhegu, jer turci ko turci, svi znaju Balkance pa znaju Hvala, molim ovo ono ☺

I tu je bilo dobro, jeo se i neki oljućeni turski vrag, kojem se ponovo ne mogu sjetiti imena, uglavnom jedna mala žličica(alias kašičica) toga prilično pali, ali paradajz i krastavac na salatu sa kiselim vrhnjem i jogurtom ☺

Za taj dan bilo je dovoljno. Tempo je mogu vam reći bio prilično visok, pa ako uzmete u obzir da je ustajanje u 6, rad do 21h minimalno, a još dok se presvučete i spremite i dovučete do grada... brzo je kasno i treba na spavanje... bar malo ☺

Uostalom, vidi se po mom starom šefu, koji je oči zaboravio u Dubrovniku prije nego je došao ☺ ☺ ☺

Iduci dan krenuli smo u nabafku nekakve opremice, i otisli u MediaMarkt, a MediaMarkt u Amsterdamu je ni manje ni više u sklopu samog Ajaxovog stadiona. U tom trenutku igrala se utakmica lokalnog prvenstva, koju je Ajax dobio sa 6-0, a mi smo se približavali stadionu u trenutku kad je pao 3ći gol. Huk sa tribina bio je prilicno jezovit ☺

Putem do stadiona prošli smo pokraj izuzetno originalnih, Hotel-Kontejner-Sagradi me
brzo i prodaj jeftino-Zgrada koje do sad nisam nikad vidio ☺

A u samom mediamarktu vrlo vrlo originalno pakovanje Cda ☺

Tih je dana sve postalo nekako užurbano, polako su se brodovi kompletirali, dolazili su preostali članovi posade i sezona je kretala prema svome startu. Mnogi su hotel manageri podučavali svoje nove asistente ili nove Hotelmanagere, a neke su čak podučavale i mog šefa ☺ ... Prepoznajte curicu ovdje negdje ☺ ☺ ☺

Kako je jedan od dislociranih brodoava trebao krenuti, a i nešto se prilično zakomplijiralo, otišli smo i Tiho i ja na intervenciju. Tiho je odrađivao regularan dio, a ja sam skupljao informacije o nekim glupostima iz svog privremenog offica. (tu je jedino bilo mirno, jer su na drugom dijelu broda rasturali sve i svašta) ☺

Moram priznati, da mi je ovo jedno od dražih radnih mesta (fizičkih) na kojima sam sjedio u tom trenutku ☺

Naravno, nakon cijelodnevnog rada, pripremali smo se konačno na neki izlazak moj shef i ja. Kod mene u kabini je bila i službena «samoposluga», gdje smo u toku radnog dana skupljali snagu ☺

Šećer kad padne, zna biti gadno, a i svako malo neko viće «joooj da mi je nešto slatko»

☺ zna Vaš Balky gdje se stavlja sir u mišolovku ☺

To je veče obilježen zadnji službeni dan KickOffa, predane su nagrade za najbolje u prošloj godini, a i održana je manja zdravica. Idući dan naime svi oni koji ne moraju ostati odlaze kući, jer ako njihov brod kreće tek za 15 dana, imaju prilike odmoriti i biti sa svojima, a ostajali su samo oni koji su trebali krenuti za 4-5 dana ili su ostali podučavati nove članove.

A kako se sa zadnjim danom ekipa rasipala i odlazila kuci na odmore, ili na dislocirane brodove na pripremu za sezonu, organizirali su zajednicki izlazak, veceru i dobru zabavu, na koju su pozvana i dva IT strucnjaka ☺ Valjda za slučaj da kome rikne mobitel ili tako nešto, pa su nas pozvali... Ili iz nekih drugih razloga, ko će ga znat ☺

Organizacija je bila meso, argentinski restoran, argentinska govedina i argenrinsko vino.

Kao predjelo smo poklopali i neke argentinske kobaje, i još neke sitnice ☺

(za one gladne, sad je bolje preskočiti par strana ☺)

A onda smo krenuli na mesinuuuuuuu ☺

Ja sam se odlucio za neku kvazi lesho varijantu, sa povrćem...

A neki drugi su opalili T-Bone pola kile mesine ☺

Nakon dobre večerice, i par litara prilično dobrog argentinskog crnog vina, krenuli smo na koktele, a onda na pivu dalje u bar grashoper ☺

Atmosfera je bila nevjerljiva, kao i sve u Amsterdamu. Ljudi izlaze s namjerom da se zabave, i sve je u svrhu zabave. Otišao sam na Wc i tamo naravno radi Baba sera... ali baba sera ima cca 40 godina, rođena amsterdamska, koja je nevjerljivo zabavna i s kojom sam ostao pričati o amsterdamu oko 20 minuta, pa kad sam se vratio sa Wca već sam bio optužen da se muvam sa Baba serama ☺ ... Moram službeno i pred ljudima reći da se nisam smuvo sa baba serom, a i u međuvremenu je došla neka gospojica pa smo u troje pričali. Interesantno je kako zanima te strance, gdje god dođeš i kazeš da si iz Hrvatske odma krene priča... neki su bili u HR, neki su bili u Yugi, neki u Beogradu, i svi se raspituju kako, šta, zašto, kako je sad nakon rata, zašto smo ratovali, kako nam je, jel nam bolje sad ili prije... Meni osobno su najdraži oni koji znaju da je rat bio između Srba i Hrvata, pa mi se krenu ispričavati i kao «al ja sam bio/bila u crnoj gori i srbi» jel to blizu vas ? ☺ Šta reći... nemorate se ispričavat ni izvinjavat ☺

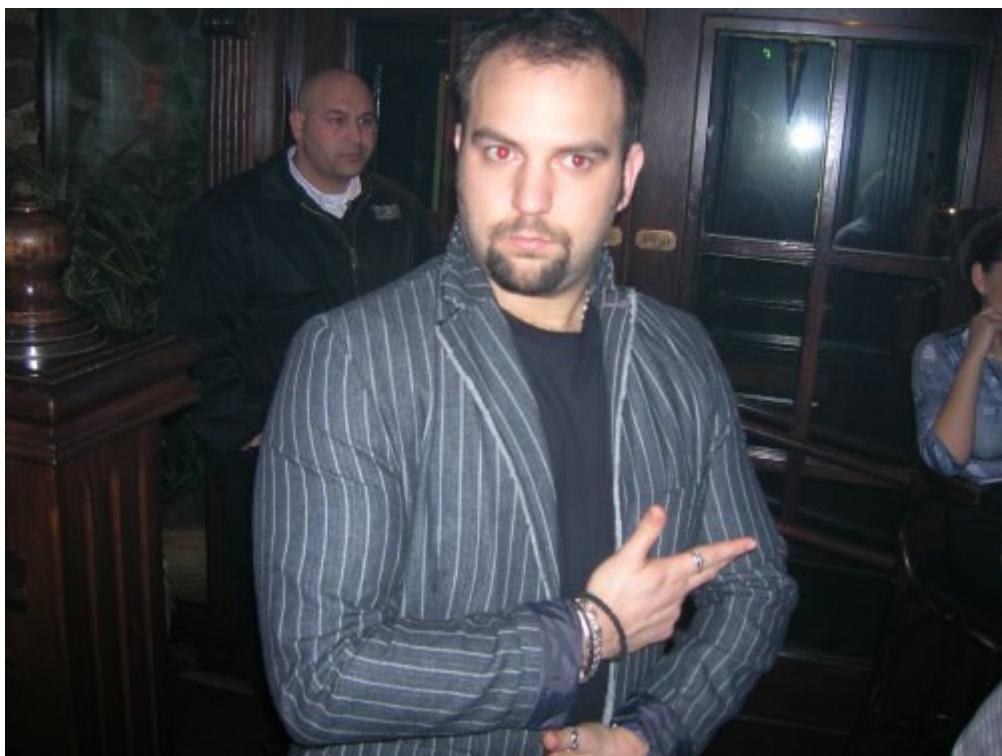
REPORTS:

02-2006
Amsterdam ☺

Nakon povratka zabava je išla ka sve boljem i boljem ☺ Opuštili smo se i ja i šef ☺

Ja sam malo pokušao i neke modne novitete ☺

I onda je bilo vrijeme za krenuti nazad put broda i spavanje. Pola ljudi odlazi kući, ali ona polovica domaćih ili udomaćenih se vraća nazad ☺

Idućih par dana, kako je ona «domaćija» postava bila otišla kući na odmor, bili smo osuđeni na Slovake i čehe pa smo sa njima trubili i usput sređivali dokumentaciju i pisali priručnike za korisnike. Nije to bilo samo tako, trebalo je pripremiti 20ak strana za jednu aplikaciju, pa pravila ponašanja, pa odrednice za sezonu, pa za ovo pa za ono....

Uz to, od slovakinja smo dobili povratne informacije, šta im je smetalo prijašnjih sezona i pokušli raspraviti o nekim visokim životnim filozofijama ☺

Na kraju je situacija bila takova da smo Nataliju uvalili u duboki trans ☺

Službeno piće je naravno, Hakinen ☺

Idući dan polako ali sigurno radili smo cijeli dan, a onda su nas neke usputne slovakinje, koje su radile u restoranu primjetile za doručak i pitale jel idemo sa njima uveče vani, pošto i ovako i onako nema nikoga jer su svi otišli kući. Što smo mogli nego pristati na tako što ? ☺

Naravno ručak je ispaо više nego dobar, a to je ovako izgledalo skoro svaki dan kad su se odvijali ručkovi na brodu. Nisu bili loši jer jer je na brodu kroz cijelo trajanje Kick offa bila i škola kuhinje kako bi se djeca i novi kuhari naučili pripremati jela adekvatna našem meniju, pa smo imalo kojekakove delicije za ručkom. ☺

Kad smo se dobro najeli i prihvatili izlazak, Tiho i ja smo krenuli dalje na posao, i dešava se jedna interesantna situacija ☺ ... Naime na jednom određenom brodu, gledali smo i gledali, tražili i tražili, ali kompletan stol koji je tu stajao sa guest kompjuterom je odjednom i najednom nestao. I kako nismo mogli 20 minuta naći gdje je, odustali smo i rekli pitat ćemo kasnije ljude kad se vrate, imamo drugog posla... nedugo nakon toga, ja sam morao na wc, i eto ...

Ovo je naš prvi službeni WC u kojem gosti mogu pisati mailove ☺ Strašno ☺ Sakrili su
ga pravo ☺

Odradili smo ponovo cijeli dan, i krenuli sa slovakinjama i Jozefom (slovakom) i bivšim
profesionalnim košarkašem u grad. Zaglavili smo u Teasers baru, gdje je alkohol
pokrenuo duhove, a u Tizersu se Tiza (Shali) sa Sisama... pa sam ja bio Pošaljen ☺

A bogami, na Tihovo pitanje jel smije slikati prilično razgoličenu konobaricu, dobio je odgovor «Pa naravno, kako da ne» ☺

I tako je bila djevojka i uslikana, kad je već pozirala bila bi greota da se to ne odslika ☺

Idući dan bio je Tihov posljednji dan u Amsterdamu pa je trebalo iskoristiti, i krenuli mi lagano u Seamens bar, i izašli pred brodove... a ono tutnji muzika, sve nešto svjetli... veselje ☺ to nas je ispred broda dočekao Disco Taxi ☺

Crnjo ima mikrofon, odvrnutu muziku, i sve potrebno za disco ☺ i pjeva vam putem i prilično glasno pići muzika ☺ Ovo je Amsterdam pravom slikom i rječi ☺

BALKAN'S REPORTS:

02-2006
Amsterdam ☺

I tu mi je Šef uzeo avion i krenuo u Rumunjsku, svojim poslom, a ja sam ostao saaaaam...

Doduše to saaaaam je trajalo jedno.. hm, recimo 5 minuta ☺ Pošto je na brodu cijelo vrijeme ostala Jelena iz Skopja, koja je morala educirati kojekakove novajlje. Naravno, ovo iz Skopija uzeti sa dozom rezerve, pošto je u principu iz Beograda ☺ Tu je još bio i jedan mladić iz Swiss offis, zvani Patrick, sa kojim sam imao vatreno upoznavanje preko maila, koji mi je poslao mail tipa «Zdravo dečko, ovo je tvoj problem, aj ti ovo riješi», a da nije reko ni ko je ni što je ni odakle je, pa je idućih par mailova bilo u stilu, «Zini da ti kažem, sunce ti jebem». Sa tim istim, samo par dana prije nego je Tiho otišao, ulazim ja bunovan na jednom brodu u server salu, 6 ujutro, da resetiram server jer kao nešto ne radi, a ono sjedi neki ušminkani lik, sa nekom David Backhem crnom kosom, sa nekom američkom frizuricom i kaubojkama. Ja gledam, popizdio u sekundi, reko koji je ovo kretinos, i šta mi taj radi po serveru, izdera se na čovjeka pitanjem «KOJI SI TI?????, i šta mi prčkaš ovde?!?!?!». A čovjek odgovara «Patrik». Reko... jaoooo, pa jel se ja sa tobom dva puta moram upoznati na «bem ti mater» ☺

I osuđen na Jelenu i Patrika, organizirali smo se, pa otišli lagano u veliki kineski restoran na vodi. I malo mezili ☺

Nije ni bilo najjeftinije, ali bilo je izuzetno ukusno, a nakon toga otišli smo u obližnji Bar na pivo i gledanje utakmice španjolskog prvenstva. Ne sjećam se ko je igro protiv, al znam da je barcelona pobijedila 4-0 ☺

Putem iz kafane do kuće, konačno smo nabasali na čuvene ljudske pisoare koje je moguće vidjeti samo u Amsterdamu ☺ Dakle, gradski pisoar, holas, dođeš, staneš, piškiš ☺

A selo neka gleda, šta fali ☺ Amsterdan ko Amsterdan, sve je nekako otvoreno pa se sve nešto ne srami niko ničega.

Idući dan ostao je još jedan posjet onom zaboravljenom brodu, na koji nije bilo moguće ući jer je bilo zaključano, pa sam se provozao, a vrijeme je donekle došlo k sebi ☺

Kako sam prilično dosta bio na cesti, primjetio sam u startu da na svakih par kilometara preko ceste na LED displayu stoji nekakav glupi natpis i nije mi išlo u glavu kako i šta bi to moglo značit.

A to znači, jesli li Bob ti ili sam Bob ja. E sad ni tu glupost nisam mogo shvatiti ☺ Ali sam se raspitao, samo za sve svoje vjerne čitaoce, a i one nevjerne... ☺ Dakle, bila jednom neka reklama u kojoj je muško društvo išlo van, i ponapijalo se, a sa njima išo neki šupak koje je pio samo sokove i zvao se Bob. I taj Bob je uvijek bio šupak koji ne pije. I sad je poanta reklame na kraju priče: Jes ti Šupak ili sam ja? Koja upozorava vozače da ne piju, nego da se organiziraju da je bar jedan u autu trijezan ☺ Šta reći.. nigdjezembska ☺

Tu je negdje taman bio vikend, a kako sam ja već prilično bio tu u tom Jamsterdamu, organizirao sam se sa Bratom i Ženom mu da malo svrate na vikend. Našli se mi lijepo u gradu, sjeli na večericu, a onda lagano otišli posjetiti neki muzej. Šta je bilo najbliže? Pa sex muzej ☺

Muzej ima nekoliko sekcija, karte sa svi mogućim sex pozama, slikama, golim poznatim cicama. Tu je i jedna parminutna priča na nekom velikom kolatu koji se okreće i mijenja motive, počevši od Eve koja je ukrala jabuku, a oko nogu joj se mota zmija, preko đavolčića pa do nekih modernih slika gdje jedan robot s nekim drugim robotom šeta neku ljubavnu priču.

Nalaze se tu i poznate bezobrazne poze, brojevi, kilaže ☺ istucani u kamenu još prije
stotinjak godina, možda i više.

A za one najzagriženije crkvene sljedbenike (ili da kažem sljedbenice), tu je najoriginalnija posuda za svetu vodicu (alias krstionica). ☺ Nema natpis kad je kreirana, ali imam osjećaj da je prilično okrenuta protiv crkvenih dogmi ☺

Ima tu i najstariji Vibrator na svijetu, još iz nekog Rimskog doba koji je pronađen kod neke cice mice u Rimu.

I tako ☺ ... Tu smo još otišli u šetnju po čuvenoj Crvenoj četvrti, i tražili najbolju... čuj da, kako ovo zvuči, najbolju ulicu u crvenoj četvrti. Kao probao sam pa znam koja je najbolja ☺ ... Uglavnom kako se četvrt sastoji od mreža raznih uličica, ima jedna koja je široka tolko da se dvoje ljudi jedva mimođe, a dugačka je kojih 100tjak metara i prozori su tako pozicionirani da su Vam je uvijek jedna prodavačica ljubavi ispred, a jedna iza leđa. Malo je gusto ☺ I tražim ja tu ulicu, jer je tu najveći broj djevojaka na jednom mjestu i nikako da nabasam na pravu ulicu, kad ono upadam u baš tu, «najbolju ulicu», a ono... Lagano odškrinuta vrata prve kancelarije ☺ mali polatonski zvučnik, i Sejo Kalać trešti, tutnji.. početak pjesme.... TNANANNAAAA – NIKADAAA MI NEEĆEEE BITI JAASNOOOOO, ZAŠTO SMOOO SEE RASTAALII NAS DVOJEEEE, I KAKO JEE MOGLO POSLJEE SVEGAAAAA, DA ZAVOLI DRUGOG SRCE TVOJEEEE.

NEKE TAAAJNE OSTAJU DA ŽIVEEE, I KAD LJUBAV NESTANE BEZ
TRAAGAAA, GDJE SI SADA, EH DA MI JE ZNATIII GDJE SI SADA MOJA
BIVŠA DRAGAAAAA....

NA SLIKAMA IZ PROŠLOSTI NAAAŠE, PORED MENE NASMIJANA TI SII,
STARE SLIKE, A PITANJEEE ISTOOOO, DA LI SI ME VOLJELA IL NISII....

X2 ☺

Naša gastarbajterica, otišla žena «Trbuhom» za kruhom. Baš je bilo emotivno, još mi brat
gastarbajter tu, ja sam, tužna pjesma... ☺

Nakon šetnjice odpratio sam Cobru i ženu i psa na tramvaj, oni u Hotel, a ja na brod.
Spavanje.

Drugo jutro došli su brat i žena da me nadju na brod, da im malo pokažem brod kako
izgleda. E to je priča. Ja opisujem bratu gdje se nalazi luka, na kom djelu Amsterdama, a
on pamti ☺ Na kraju smo se telefonom čuli jedno 30 puta, jer je bilo «mi smo tu kod ove
dvije velike vjetrenjače» ☺ Jeste jeste, u Nizozemskoj ☺ kod koje dvije ? ☺

Deki i Tasha otišli dalje u razgledavanje pa kući, a ja sam morao lagano da otpozdravljam i posljednje brodove. I tu se dešava jedna priča. Još jedna od mnogih ☺

Naime gore negdje pomenuta Jelena, i do sad ne pomenuti Mirko i Slavica (Zagreb, Banja Luka) rade u tom momentu na brodu Harmony, a on je pred predzadnji koji kreće u pogon i to im je zadnji dan bez gostiju, i sve je užurbano i pri kraju. Slaže se recepcija, slažu se stvari na brodu, kompjuteri svi rade... i dolazi Dagmar (njemica, shefica) i umire od smijeha.

Naime, dotičnu vazu sa kamenjem kupila je Dagmar, da bi u nju nabila nekakvo cvijeće na kraju prošle sezone, međutim zbog godišnjih i nekih čudnih rasporeda, nje nije bilo na brodu pri kraju sezone i zatvaranju broda, a na ovoj vazi nalazimo popis: 454 kamena fi 4cm, 127 kamencica fi 2cm, 30 kamencica fi 1 cm, 17 sitnih crnobijelih kamencica, 1

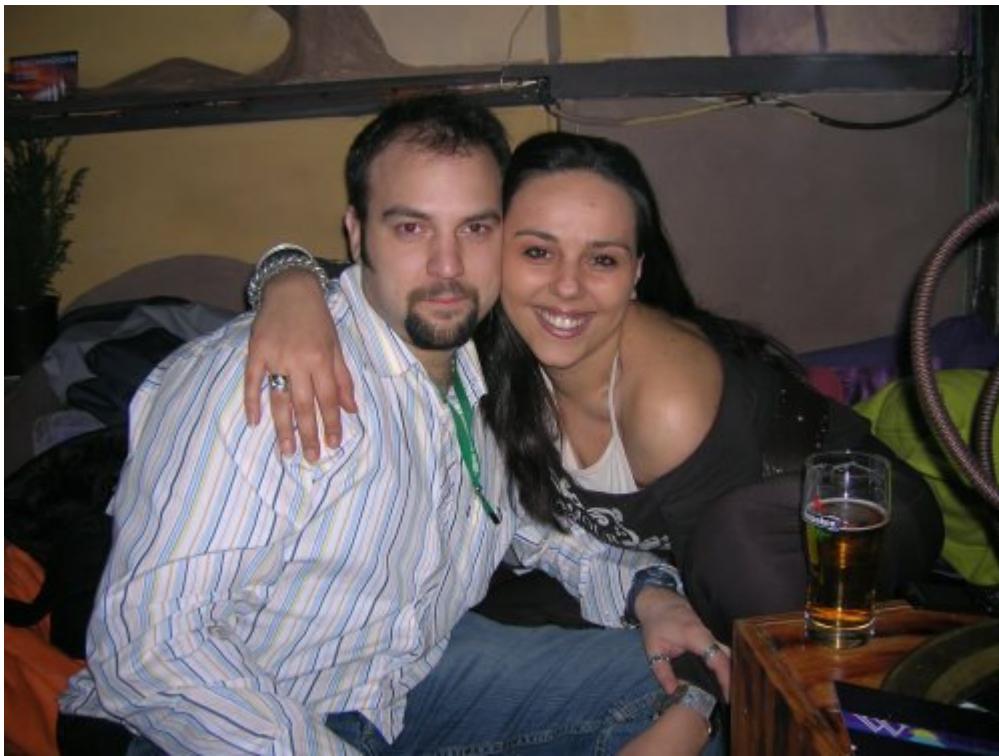
Vaza, 1 cvijet ☺

Umiranje od smijeha nije stalo pola sata i lagana nevjerica da je neko mogao biti tolko jak, da je natjerao svoje radnike da na inventuri za zatvaranje preborjavaju kamenje ☺

Kako se već spustila noć i kako Jelena i Mirko moraju idući dan put Amsterdama, nakrcavanje putnika i odlazak u sezonu, pao je dogovor, ide se van! Nas četvero.

Prvo na pivo u jedan ležerniji pub.

Doduše, nekako nismo stali na jednom pivu ☺ okrenuli smo svako po turu, a neki i po dvije i taman kad smo se zahuktali, kraj. Zatvaraju kafic. Brze bolje, pitamo mi kuda i šta radi, radi Jazz pub. I odemo mi do tog Jazz puba.

Tu malo odslušali Jazz live, popili još po piće do dva ☺ a onda dosadilo, nije to to, nema ritam, ajmo dalje ☺ Izlazimo vanka i pitaju oni mene, gdje smo krenuli ?

Kažem ja, znam ja gdje idemo, ajte samnom ☺ i oni me prate, i gledaju kud sam krenuo, a ja krenuo ni 5 ni 6 nego na sred ceste. Stao, zaustavio taxi, sjelo nas četvero u kola i ja gledam taxistu, a oni gledaju mene. Ja reko «U Disco» ☺

Ovi me gledaju, kao.. jel to ima u Amsterdamu samo jedan ili ti nemaš pojma kud nas vodiš ? ☺ Ja reko, bit će ovo drugo, al se znam snać ☺ I odvede nas taxista za neke sitne pare do centra gdje su disco i nekakvi fast foodovi, pa smo se prvo najeli, a onda odlučili da idemo u «Brasilian» disco.

Na ulazu u Brazilian, čeka se čeka, stoji 15ak ljudi, a ogromni crnac, od 2 metra i 20 i kojih 200 kg stražari i provjerava sve koje ulaze. Mirko pizdi, viče ajmo kući, a ja i Jelena forsiramo ulazak ☺

I pregleda on nas, ja normalno ulećem sa «Brate, nemam ja ništa, sve je oke, idem na piće», lagano se odvaljujem sam sebi ☺ ulazimo u klub, a ono... Mrak ☺ Najcrnji crnjak od crnjaka ☺ Po prvi put u životu osjetio sam se bijelim ☺ Mirko lagani crncomrzac, a nas troje tjeramo zajebanciju. Vi prebrojte bijelce u klubu. Ja slikao i pri tom uletio jednoj nenadjebivo dobroj crnkinji, koja je placala pice i imala na palcu istetovirano slovo R, pa mi je objasnila da joj je to dečko Robert.

I tako, mi lagano doma, brodovi lagano na put... budim se iduće jutro, ono standardno nizozemski... smakovi svijeta, 9 godišnjih doba u jednom danu.

Prvo kiša da nije jasno odakle....

Onda nakon toga tresne ni od kuda snijeg, a sve to u 15 minuta.

Da bi se na kraju pojavilo sunce, vedro nebo i ludi englez ☺

Naime, na brodovima je bila banda od 6 engleza koji su nam postavljali tepihe, a to su činili vrlo suptilnim engleskim jezikom, gdje im je svaka druga riječ bila «FUCK». Ja tolko Fuckova na jednom mjestu nisam čuo ne pamtim. ☺ A eto, čovijek je tolko lud da si je ljepilom za tepih pričvrstio brkove i bradu od tepisona i tako cijeli dan šetao okolo.

Šta reći ? Mislim, šta reći ???

I tu se lagano i mojem gostovanju bližio kraj, brodovi su krenuli, i ja sam sa pretposljednjim brodom napravio dvo satni krug od luke Amsterdam do centra grada, provozao se fino, i završavao slatke i sitne detalje. I tako, dok sam ja završavao detalje, i posljenji se brod prebacivao iz Luke u centralnu luku, ali se nešto malo... jelte, kako bi se reklo zakompliciralo, a da nije imalo veze samnom ☺

Bio je to jedan od brodića kojem je snaga motora malo otkazala, pa se nije uspio zaustaviti nego prirodnim putem razvaliti cijeli dok u centru grada ☺

Bitno da smo mi uparkirali nekako, shto sad ☺ Ali nije to sve, bio je valjda takav dan, pa sam putem autom, nazad po neke stvari u centralnu luku zamjetio omanju katastrofu koja je pogodila Amsterdam taj dan.....

Jedan omanji požarčić koji je maaaalo dimio, srećom, kako to biva u Amsterdamu, pljusnula je kiša 10 minuta kasnije, pa je valjda pomogla u gašenju ☺

Na kraju, brodovi su krenuli svojim putem, a ja nakon točno 30 dana svojim... Avion i kući. Posao je obavljen, jako jako dobro!

A Balky je iz aviona gledao, i cekao da dotakne zemlju.. jer slijedio je put kući, na 7 dana Working from Umag ☺ ... jes, nije bio godišnji, radio sam iz svoje sobe, ali ☺ ... i to je nešto.

I ovoj priči, najdužoj do sada došao je kraj, ostaje vam još 3 slike, jedna iz zraka, i dvije kako mi je hrana služena ... ☺

Novi report stiže nadam se uskoro, ovaj je čekan 2 mjeseca jer jednostavno, 62 strane, složiti, napisati, ukomponirati... trebalo je malo sačekati!

Do idućeg....

BALKY'S

REPORTS:

02-2006
Amsterdam ☺

Od mene, s ljubavlju:

